

Et TEMA fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet

Når Jesus ber for disiplene sine

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Joh 17:6.

Vi har stilt oss i Getsemane, sammen med disiplene. Og vi har, med Bibelen, fått en vidunderlig mulighet til å se, og lytte til, Jesus når han ber til sin Far i himmelen.

Vi har sett hvor enkelt og ekte han gjør det: "Far!". Hvordan han regner med adgang og tilgjengelighet.

Vi vet at det var vanlig for Jesus å be, og at han delte fra dypet av sitt hjerte like fra første setningen. Han snakket regelmessig med sin Far og hadde ikke behov for oppvarmingsøvelser...

Vi har hørt Jesus be for seg selv og sin situasjon – ikke for å sikre seg selv suksess, men for å få vise verden hvem Gud egentlig er og hvilke tanker Han har for oss.

Mens vi står i Getsemane, sammen med disiplene, og ser, og lytter til, Jesus når han ber til sin Far i himmelen, så legges en dypere lengsel i våres hjerter etter å få stå i samme enkle og ekte relasjon til Gud, vår Far.

I denne leksjonen av vårt studie av Herrens bønn, skal vi se at Jesus ber for disiplene. Vi skal bare stille oss innfor ett vers nå, nemlig Joh 17:6 hvor vi leser: "Jeg har åpenbaret ditt navn for de mennesker du gav meg av verden. De var dine, og du gav dem til meg, og de har holdt ditt ord."

"Jeg har åpenbaret ditt navn"

Jesus har åpenbarte Gud, Faderen, for sine disipler. Han viste dem hvordan Han er, forklarte dem Hans karakter, gjorde dem kjent med Hans navn (= hvem du er, hvordan du er, hva du gjør). Jesus åpenbarte Gud, Faderen, med sin undervisning, med sine tegn og under, og med sitt eget liv.

Guds navn, Javhe, er så hellig for jødene at de ville ikke ta det i sin munn. Men Jesus kom og åpenbarte Hans navn. Han gjorde Ham kjent for disiplene på en nær og konkret måte. Gud ble ikke mindre hellig med det. Disiplene beholdt sin ærefrykt innfor den tre ganger hellige og allmektige Gud. Men Gud tok bolig iblant dem, og de så Hans herlighet, den var full av nåde og sannhet (Joh 1:14).

Jesus lærte dem at Gud er nær, tilgjengelig, og "Far". Gud er fortsatt Gud. Han fortjenere vår største respekt. Men Gud er også "Far", vi har fortsatt den største respekt for Ham, men vi kan gå helt nærme nå, uten frykt: "Abba, Far!" (Rom 8:14-17).

Jesus åpenbarte Gud for de første disiplene gjennom sin undervisning, tegn og under, og sitt eget liv, slik det er beskrevet i Bibelen. Bibelen er Guds ord og inneholder alt vi trenger for å komme til Gud og lære Ham å kjenne. Den inneholder alt vi trenger til

frelse, og for å komme nær den tre ganger hellige Gud på en enkel og ekte måte.

Jesus åpenbarte Gud for andre. Vi kan også vise verden hvem Gud er gjennom våre ord, vårt eksempel, hvordan vi lever. Vi forstår jo at Jesus lever nærme Gud bare ved å se, og lytte til, når Jesus ber. Vi kan leve så enkelt og ekte med Gud, vår Far, at mennesker som ser og hører oss, forstår at vi lever med Ham, fra dag til dag.

”Jeg har åpenbaret ditt navn for de mennesker du gav meg”

Jesus lar oss se **Guds initiativ**. Vi kommer ikke til Gud av oss selv. Det begynner ikke i oss, med vårt initiativ eller en fast beslutning om å finne Gud. Nei, vi kommer til frelse på Guds initiativ. Det går på en måte nåde ut fra Guds trone før nåden får rom i mitt hjerte. Gud tar initiativ i retning av meg. Gud velger meg. Gud søker meg. Gud finner meg og jeg gir nåden rom i mitt hjerte fordi Guds ord har bygd tro i meg, tillit til Gud, at Han vet hvilke tanker Han har for meg, at det er fredstanker og ikke tanker til ulykke, at Han vil gi meg framtid og håp.

Gud er i funksjon rundt oss, lenge før vi lar ham fungere i oss. Han strekker seg ut etter oss, taler til vårt hjerte og planter tro, tillit. Jesus sier: ”Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham.” (Joh 6:44a).

Jesus lar oss se **Guds plan** og ane Jesu storhet. Gud overlater ikke sine dyrebare til hvem som helst. Hans plan er å gi dem til sin egen Sønn. Og Jesus, Guds Sønn, vil ta hånd om dem og undervise dem. Han kommer til å gjøre dem til disipler, til menneskefiskere og menighetsplantere. Han vil utruste dem med Den Hellige Ånd og kraft til å bygge Guds rike og utvide det, akkurat der de er.

”Jeg har åpenbaret ditt navn for de mennesker du gav meg av verden”

Vi kan ikke holde fast på verden med dens vei- og verdivalg, om vi ønsker å ta imot Jesus. Når vi kommer til Jesus, trenger vi ikke å kikke bak over skuldra og vurdere om vi virkelig valgte klokt ved å velge Jesus, Hans vei og verdier, foran verden.

Da blir vi som Lot’s hustru. Hun så seg bak over skuldra på vei ut av Sodoma og Gomorra. Hun ble til en saltstøtte. Hun kom verken tilbake til Sodoma og Gomorra eller noe videre med Gud. Bibelen ber oss minnes Lot’s hustru. Ikke se deg tilbake, jag etter Gud, hold fast i Jesus. Du kan ikke holde begge, både verden og verdens Frelser. Det blir som å ha en fot båten og en på brygga. Du må velge, eller ta fallet når avstanden blir for stor.

Vi går ikke ut av verden og inn i et slags venterom. Men vi er overgitt Gud, satt til side for Hans agenda. Vi skal fortsatt leve i verden, men ikke la oss forme av verdens verdier. Vi skal forkynne evangeliet for verden, be for de syke og hjelpe de hjelpeløse. Verden vil se at vi er ikke av verden, men av Gud. Kanskje Han kan forandre noen av disse dyrebare mens de ser, og lytter til, når vi ber til Gud, vår Far, og lever for Ham?

”Jeg har åpenbaret ditt navn for de mennesker du gav meg av verden. De var dine, og du gav dem til meg, og de har holdt ditt ord.” Jesus har vist oss med sitt eget eksempel hvordan han gav Gud ære idet han holdt Guds ord og fullførte det oppdraget Gud gav ham (Joh 17:4).

Jesus gjorde det Gud ville. Og nå som Jesus har åpenbaret Gud for oss, at Han ER

kjærlighet, vil vi gjøre Hans vilje. Vi lever kun for Ham! Vi vil fullføre det oppdraget Han har betrodd oss. Dette er vår tid. Det er vår sone. Det er vårt ansvar. Det er vår anledning til å utgjøre en evig forskjell for de mennesker vi omgås. Vi vet de er dyrebare for Gud, men fortaapt uten Jesus. Vi vil ikke svikte. Vi vil holde Guds ord, ja, gi akt på den tjenesten vi har fått så vi fullfører den.

Har du sett en førerhund? En slik en som leder blinde mennesker gjennom vanskelige og farlige trafikkbilder? Vi lar oss imponere over hvor målrettet hunden arbeider. Den har et oppdrag, en gitt vei å lede den blinde, og den fullfører og leder den blinde trygt hjem. Vi er ikke hunder. Men vi har sannelig noe å lære av førerhunden: Vi har et oppdrag. Vi har en gitt vei å lede den blinde. Er vi målrettet? Eller lar vi oss distrahere av lyder og lukter og andre inntrykk langs veien vi skal gå?

Når vi lar oss imponere av lydighet, så handler det kanskje om at vi ikke ser det for ofte? Det er vel mer vanlig å se hunder som lever i sin egen verden, enn hunder som er lydige nok til å lede blinde gjennom trafikken og hjem. Det er trist, men trolig sant: Det er vel mer vanlig å se mennesker, som sier de tror, som lever i sin egen verden, enn disipler som er lydige nok til å lede åndelige blinde ut av verden og hjem til Farshuset.

-- -- --

Jesus ber for sine disipler. Jesus har åpenbart Gud for oss. Vi vil vise verden hvem Gud er. Jesus har gjort det klart at vi kommer ikke til Gud av oss selv. Gud kommer til oss (Guds initiativ). Jesus har fått ansvar for oss (Guds plan). Jesus kaller oss ut av verden, til å gripe tak i Ham og det Han har for våre liv. Jesus vil gjøre oss til menneskefiskere; lydige, hengitte og målrettede mennesker som søker de dyrebare for å føre dem hjem til Farshuset.

